

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: J. K., zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 145/2019 - 51,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 145/2019 - 51, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019, č. j. 936/2019-160-SPR/3 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 10. 2018, č. j. MHMP 1537320/2018, kterým bylo podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) – dále jen „zákon o silničním provozu“, rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který rozsudkem ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 145/2019 - 51, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Městský soud nejprve shrnul relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (dále jen „námitky“) a z ní vyplývající závěry. Dle městského soudu je, s přihlédnutím k závěrům rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, správní orgán v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy zákona o silničním provozu. Správní orgán v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam bodů v registru řidičů proveden; na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je.

[4] K oznámení o uložení pokuty za přestupek podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu městský soud uvedl, že pokud účastník v řízení o námitkách zpochybní skutečnosti obsažené v tomto oznámení, je povinností správního orgánu provést další důkazy. Městský soud však dodal, že ke zpochybnění oznámení o uložení pokuty za přestupek nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy. Pokud účastník ve správním řízení uplatní konkrétní námitky, je na místě, aby správní orgán vyžádal rovněž příslušná rozhodnutí – tedy příkazový blok, případně, dle právní úpravy účinné do 30. 6. 2017, pokutový blok. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 35, městský soud uvedl, že v případě námitek uplatňovaných paušálně, typizovaně, šablonovitě a bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, je možné vážit jejich nevěrohodnost. Městský soud obsáhle shrnul i další závěry judikatury NSS k přezkumu rozhodnutí o námitkách, podle nichž oznámení o uložení pokuty za přestupek není samo o sobě nezpochybnitelným podkladem pro provedení záznamu bodů do registru řidičů; nicméně je třeba rozlišovat případy, kdy účastník pouze uvede, že se přestupku nedopustil a případy, v nichž uvede konkrétní skutečnosti zpochybňující oznámení o uložení pokuty za přestupek a podloží je navrženými důkazy. Správní orgán v takovém případě posuzuje jak kvalitu oznámení o uložení pokuty za přestupek, tak kvalitu tvrzení účastníka řízení. Dle městským soudem citované judikatury zdejšího soudu musejí být namítané formální nedostatky oznámení či rozhodnutí podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu natolik závažné, že oznámení či rozhodnutí nelze jako podklad pro zápis vůbec použít (např. z důvodu nicotnosti či nesrozumitelnosti). V případě pokutových (příkazových) bloků je možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li konkrétní jednání popsáno natolik určitě a jednoznačně, že jej nelze zaměnit s jiným. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového (příkazového) bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů tak dojde jedině, pokud na něm nebude přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.

[5] Městský soud dále shrnul skutkové okolnosti projednávané věci. Správní orgán prvního stupně provedl záznamy bodů do registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení ze dne 9. 8. 2016 a ze dne 27. 2. 2017 [dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2017] a oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ze dne 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018 [dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, ve znění účinném

pokračování

od 1. 7. 2017]. Proti záznamům bodů do registru řidičů podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že si není vědom, za jakých okolností obdržel dvanáct bodů, a že je řidič z povolání. Proti rozhodnutí o zamítnutí námitek brojil žalobce blanketním odvoláním, jež nedoplnil ani přes výzvu správního orgánu prvního stupně. Žalovaný poté odvolání zamítl. V žalobě žalobce jednak namítal, že žalovaný porušil zásadu legitimního očekávání, a jednak zpochybňoval údaje uvedené v pokutových blocích ze dne 7. 8. 2016 a 26. 2. 2017 a příkazových blocích ze dne 22. 11. 2017 a 6. 1. 2018, na jejichž základě byla vyhotovena výše uvedená oznámení o uložení pokuty.

[6] Městský soud se zabýval obsahem výše specifikovaných oznámení ze dne 9. 8. 2016, 27. 2. 2017, 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018, a dospěl k závěru, že pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení ze dne 27. 2. 2017 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Ve vztahu ke zbývajícím třem oznámením o uložení pokuty za přestupek konstatoval, že nejednoznačně specifikují protiprávní jednání žalobce (jak bude blíže popsáno níže) a neobstojí proto jako podklad způsobilý pro provedení záznamu bodů do registru řidičů. Dle městského soudu tak byl žalovaný, respektive správní orgán prvního stupně, povinen vyžádat si originály podkladových rozhodnutí (tj. příslušných příkazových a pokutových bloků) a konfrontovat je s oznámeními o uložení pokuty ze dne 9. 8. 2016, 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018. Z tohoto důvodu shledal městský soud žalobu důvodnou, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Proti rozsudku městského soudu brojí žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Nejprve stěžovatel uvádí, že městský soud ve výroku I. napadeného rozsudku chybně identifikoval přezkoumávané rozhodnutí, neboť tímto výrokem městský soud rozhodl tak, že zrušuje „rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2019, č. j. 544/2019-160-SPR/3“. S ohledem na skutečnosti vyplývající z napadeného rozsudku a na označení věci v jeho záhlaví, v němž je přezkoumávané rozhodnutí správně označeno jako „rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 936/2019-160-SPR/3“, však neexistují pochybnosti o tom, v jaké věci bylo rozhodováno, a stěžovatel tak toto pochybení považuje za pouhou písarskou chybu.

[9] Stěžovatel se neztotožňuje se závěrem městského soudu, dle kterého bylo jeho povinností vyžádat si v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů příslušné příkazové a pokutové bloky. Napadený rozsudek je dle stěžovatele v rozporu s judikaturou týkající se řízení o námitkách.

[10] Žalobce dle stěžovatele předložil zcela obecné námitky, nenamítal konkrétní skutečnosti, netvrdil, že se nedopustil jednání podle jednotlivých oznámení o uložení pokuty, ani netvrdil, že jednání, jehož se měl dopustit, odpovídá jiné právní kvalifikaci. Šablonovité námitky dle stěžovatele nezakládají povinnost správního orgánu vyžádat si příslušné pokutové a příkazové bloky. Ke zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty může totiž dojít jen tehdy, je-li tvrzení zpochybňující tyto údaje doloženo konkrétními námitkami. Uvedené vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu,

kteřou stěžovatel v kasační stížnosti obsáhle cituje, zejména pak z rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 44. Stěžovatel poukazuje rovněž na to, že právní zástupce žalobce totožné námitky uplatňuje opakovaně v mnoha správních řízeních. Popis přestupkového jednání žalobce je dle stěžovatele ve všech čtyřech oznámeních o uložení pokuty za přestupek dostatečný, a závěry městského soudu, vztahující se k obsahu těchto oznámení a k povinnosti stěžovatele obstarat další důkazy, nejsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[11] Stěžovatel má za to, že městský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného nad rámec žaloby. Konkrétní námitky zpochybňující oznámení o uložení pokuty nepředestřel žalobce, ale městský soud. Podle stěžovatele městský soud obecné žalobní námitky doplnil a teprve na základě tohoto doplnění dospěl k závěru, jenž byl důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného.

[12] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a za stěžovatele jedná v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. pověřená osoba disponující příslušným právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Ve věci přitom rozhodl bez jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věta první s. ř. s.

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k posouzení kasační námitky o vybočení městského soudu z mezí soudního přezkumu. Tímto tvrzením stěžovatel namítá existenci jiné vady řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], k níž je Nejvyšší správní soud povinen podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlídnout z úřední povinnosti, tedy i bez námitky stěžovatele.

[16] Správní soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou (s určitými výjimkami, které pro nyní projednávanou věc nejsou podstatné), jež je vyjádřena v § 75 odst. 2, větě první s. ř. s. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), „[s]oudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná.“ Pokud by správní soud z vlastní iniciativy za žalobce domýšlel či dotvářel žalobní námitky, popíral by takovým postupem uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006 - 63, nebo ze dne 18. 10. 2022, č. j. 1 As 129/2022 - 28). K dispoziční zásadě uplatňované ve správním soudnictví se vyjádřil také Ústavní soud, který konstatoval, že „[r]ozhodnutí městského soudu založené na odlišné právní argumentaci, než jaká byla obsažena ve správním rozhodnutí nebo v podané žalobě, k níž se strany řízení nemohly dosud vyjádřit a zejména tomu uzpůsobit provedené

pokračování

dokazování, by tak porušovalo právo na spravedlivý proces a bylo by pro účastníky překvapivé ve smyslu judikatury Ústavního soudu“ (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 1. 2016, sp. zn. II. ÚS 2732/15).

[17] V nyní projednávané věci žalobce neuvedl v námitkách podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu žádné tvrzení zpochybňující oznámení o uložení pokuty (či příkazové a pokutové bloky), a své blanketní odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí námitek nedoplnil ani k výzvě správního orgánu prvního stupně. V žalobě popsal údajné vady příkazových a pokutových bloků sice poměrně obsáhle, nicméně obecně bez ohledu na konkrétní okolnosti projednávaného případu. Konkrétně v části II. žaloby ke každému pokutovému, respektive příkazovému bloku uvedl totožné obecné námitky, například v „kolonkách č. 1-4“, dle žalobce „[n]ení přesně zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.“, a v „kolonce č. 6“, je dle žalobce „[u]vedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.“ Žalobce takto zpochybnil prakticky všechny jejich náležitosti (identifikace osoby přestupce, ověření totožnosti, doba a místo spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, právní kvalifikace, výše sankce, údaje o místu vydání rozhodnutí, oprávněné osobě a o převzetí rozhodnutí účastníkem, podpis účastníka), a to ve vztahu ke všem čtyřem příkazovým a pokutovým blokům shodně. Jediná odlišnost spočívá ve zpochybnění údaje o zavinění („kolonka č. 7“), jehož neurčitost žalobce namítá jen ve vztahu k příkazovým blokům z 22. 11. 2017 a 6. 1. 2018; k tomu Nejvyšší správní soud dodává, že v pokutových blocích vydávaných do 30. 6. 2017 nebyl údaj o formě zavinění uváděn.

[18] Dále žalobce konstatoval, že „[z] přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.“ Přílohou žaloby však žádné pokutové či příkazové bloky nebyly a z oznámení o uložení pokuty, která jsou součástí správního spisu, je patrné, že v žalobě zmiňované bloky neodpovídají číslům bloků vydaným v této věci. Nadto, dle citované části žaloby jeden z pokutových bloků splňuje zákonem stanovené požadavky, což neodpovídá zbývajícím žalobním argumentaci rekapitulované výše.

[19] Městský soud výše uvedené žalobní námitky zpochybňující pokutové a příkazové bloky zhodnotil jako „typizované, obecné a neurčité“. Následně přistoupil k přezkumu oznámení o uložení pokuty za přestupek ze dne 9. 8. 2016, 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018 a uvedl následující.

[20] Dle oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení ze dne 9. 8. 2016 se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s § 6 odst. 1 písm. c) bodem 1 téhož zákona tím, že „*přepravoval(a) ve vozidle dítě, které nebylo umístěno v dětské autosedačce*“. Městský soud konstatoval, že z předmětného oznámení nevyplývá dostatečně určitě, „*jaké byly fyzické parametry dítěte přepravované v autě a jaká byla úměrně tomu odpovídající povinnost řidiče zabezpečit dítě při přepravě*“. Dle městského soudu tak není zřejmé, zda žalobce porušil povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o silničním provozu nebo povinnost dle § 6 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

[21] Dle oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ze dne 23. 11. 2017 se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s § 6 odst. 1 písm. e) téhož zákona tím, že „*nezajistil, aby bylo dítě za jízdy připoutáno bezpečnostním pásem*.“ Rovněž k tomuto oznámení městský soud uvedl, že z něj „*nevyplývá dostatečně určitě především to, jaké byly fyzické parametry dítěte přepravované v autě a jaká byla úměrně tomu odpovídající povinnost řidiče zabezpečit dítě při přepravě*.“ Ani z tohoto oznámení tak dle městského soudu nelze jednoznačně určit, zda žalobce porušil povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o silničním provozu nebo povinnost dle § 6 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

[22] Dle oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ze dne 8. 1. 2018 se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s § 6 odst. 1 písm. c) bodem 1 téhož zákona tím, že „*přepravuje ve vozidle větší počet dětí než stanovuje zákon (bez autosedačky)*.“ Podle městského soudu z oznámení není patrné, „*kolik dětí s fyzickými parametry dle citovaného ustanovení bylo v automobilu, kolik jich v tomto autě mohlo být, kolik z nich tedy mělo dle zákona o silničním provozu být umístěno v autosedačce a kolik z nich v autosedačce takto umístěno nebylo (popř. zda všechny byly v automobilu umístěny bez autosedačky)*.“ Uvedený popis skutku nepovažoval městský soud za dostatečný k posouzení, zda mohlo být jednání žalobce kvalifikováno jako porušení povinnosti řidiče podle § 6 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o silničním provozu.

[23] Jak je z výše uvedeného patrné, městský soud v napadeném rozsudku formuloval konkrétní výtky zpochybňující údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty za přestupek ze dne 9. 8. 2016, 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018. Tím odůvodnil, že uvedená tři oznámení o uložení pokuty za přestupek nemohou obstát jako podklad pro provedení záznamu bodů do registru řidičů a žalovaný a správní orgán prvního stupně tak byli povinni vyžádat si originály příslušných příkazových a pokutových bloků.

[24] Závěry městského soudu rekapitulované výše v odstavcích [20] až [23] byly nosnými důvody pro zrušení rozhodnutí žalovaného. K těmto závěrům však městský soud nedospěl na základě žalobních námitek, neboť těmi žalobce (a) namítal rozpor rozhodnutí žalovaného s ustálenou rozhodovací praxí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a s tím související porušení zásady legitimního očekávání, a (b) obecně zpochybňoval pokutové bloky ze dne 7. 8. 2016 a 26. 2. 2017 a příkazové bloky ze dne 22. 11. 2017 a 6. 1. 2018. **Žaloba však neobsahuje žádné (ani obecné) výtky ohledně výše určených oznámení o uložení pokuty za přestupek.** Pokud přesto městský soud z vlastní úvahy identifikoval vady těchto oznámení, překročil tím meze soudního přezkumu dané

pokračování

žalobními body ve smyslu § 75 odst. 2, věty první s. ř. s., čímž zatížil řízení vadou mající za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[25] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že nynější zástupce žalobce podává správním soudům (včetně soudu kasačního) typizované žalobní, resp. kasační námitky, které správní soudy právě z důvodu jejich obecnosti opakovaně shledaly nedůvodnými (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020 - 44, ze dne 18. 12. 2019, č. j. 2 As 343/2019 - 39, ze dne 20. 12. 2019, č. j. 3 As 202/2019 - 48, nebo ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 As 26/2020 - 44). V rozsudku ze dne 16. 5. 2019, č. j. 10 As 123/2019 - 51, pak Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*zástupce stěžovatele podává v celé řadě obdobných případů, v nichž zastupuje jiné stěžovatele, kteří rovněž nasbírali 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, téměř na vlas stejné kasační stížnosti (nedávno např. věci vedené u NSS pod sp. zn. 1 As 366/2018, 1 As 467/2018, 3 As 49/2019; též viz desítky předcházejících kauz)*.“ O opakovaném uplatňování obdobných námitek svědčí také například rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 6. 2020, č. j. 31 A 7/2019 - 75, v jehož odstavci 8 jsou rekapitulovány téměř totožné výtky k pokutovým blokům, jako v nyní projednávané věci.

[26] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval nesprávnou identifikací přezkoumávaného správního rozhodnutí ve výroku I. napadeného rozsudku. Žalobou bylo napadeno rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 936/2019-160-SPR/3. Městský soud však ve výroku napadeného rozsudku správní rozhodnutí identifikoval jako rozhodnutí „*ze dne 18. 4. 2019, č. j. 544/2019-160-SPR/3*“. Ve zrušujícím výroku rozsudku městského soudu tak byly chybně uvedeny údaje o dni a měsíci vydání přezkoumávaného rozhodnutí a současně první trojčíslí čísla jednacího tohoto správního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se neztotožňuje s žalovaným, že by uvedené pochybení městského soudu bylo jen písařskou chybou a že postačuje správná identifikace správního rozhodnutí v odůvodnění napadeného rozsudku. Jde totiž o závažnou vadu napadeného rozsudku, pro kterou by bylo nutné jej zrušit z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v jeho nesrozumitelnosti. Nejvyšší správní soud nicméně přistoupil ke zrušení napadeného rozsudku pro jiné závažné pochybení městského soudu, a to pro existenci vady řízení mající za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, jak uvedeno výše. V dalším řízení však musí městský soud věnovat pozornost nejen rozhodování v mezích žalobních bodů, ale i bezchybné identifikaci přezkoumávaného rozhodnutí.

[27] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost již nevypořádal kasační námitku nesprávného právního posouzení věci městským soudem, podle níž je závěr městského soudu o povinnosti žalovaného a správního orgánu prvního stupně vyžádat originály příslušných příkazových a pokutových bloků nesprávný.

[28] S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, neboť napadený rozsudek je z důvodů shrnutých výše zatížen vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto postupem podle § 110 odst. 1, věty první před středníkem s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[29] V průběhu dalšího řízení městský soud vypořádá žalobní argumentaci výslovně uvedenou v žalobě a posoudí, zda jsou námitky žalobce způsobilé zpochybnit údaje

uvedené v oznámeních o uložení pokuty či v příkazových a pokutových blocích, a to v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Tento právní názor je pro městský soud závazný (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[30] V novém rozhodnutí ve věci rozhodne městský soud též o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3, věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. prosince 2022

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu